

O prihodnosti in planu širše vodstvo – zagotoviti moramo rast

V tem letu naj bi z manj ljudmi naredili več

Sredi januarja se je na pobudo generalnega direktorja mag. Francija Mlinarja sestalo širše vodstvo naše delniške družbe. Že to, da se najvišje vodstvo zaveda, da brez ljudi, ki tudi nekaj znajo, ni mogoče poslovati uspešno, je nov moment, ki kaže na resno odločitev, da hočemo iz krize hitreje kot drugi. S tega vidika je ta način sodelovanja nedvomno perspektiven, posebno za načelne dogovore in planske usmeritve.

Uvodoma je Franci Mlinar komentiral letošnje planske usmeritve. Posebej je osvetlil razmere, tudi v luči vedno večje konkurence in upadanja zaposlenosti v Alpini. Alternativa temu je večja produktivnost in kvaliteta dela in poslovanja.

»Druga usmeritev je utrditi poslovanje, po možnosti v sodelovanju z Evropsko banko za obnovo in razvoj.

Dobiček, ki ga dosegamo v poslovanju, sedaj dajemo zgolj za obresti (okoli 4 %). Tu moramo narediti korak naprej.

Iz teh načel izhaja, da moramo delati več, bolje in pravočasno dobavljati blago kupcem.

Drugi konkreten cilj je, da moramo lastnikom zagotoviti nek donos, ki bo blizu kot je v svetu, kjer dosegajo okoli 8 % dobička; pri športni opremi celo od 12–14 %. Kot že rečeno, nam sedaj ves dobiček poberejo krediti, ki jih moramo najemati, ker nam ostajajo zaloge, ki ne gredo v denar. Tako naj bi letos izdelali 1.885.000 parov obutve; 85 % blaga naj bi obsegal izvoz, ostalo pa bi ponudili na domačem trgu.

Naša težnja je tudi, da se vrnemo na trge nekdanje Jugoslavije oz. na tržišča centralne in vzhodne Evrope.

Kar zadeva obseg obeh programov, ki jih proizvajamo, je v razmerju 38 % (športni) : 62 % (modni).

S svojo dejavnostjo naj bi zaslužili 86 milijonov nemških mark; in sicer z izvozom 69 %, na domačem tržišču pa 31 % tega zneska. To kaže, da je prodaja na domačem tržišču še vedno bolj dobičkonosna.

Kar zadeva glavne vrste obutve, ki jih bomo izdabavljali letos, so količine naslednje:

nadaljevanje na 2. strani

Alpina lahko ostane povprečno uspešna evropska firma

Preteklo leto je bilo, gledano s strani sprememb, ki zadevajo neposredno delavce v Alpini, kar precej dinamično. Dokončno je bil izoblikovan in sprejet pravilnik o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest; s programom razreševanja presežnih delavcev je ob novem letu šlo "na čakanje" preko sto naših starejših sodelavcev.

Število zaposlenih se je s tem precej zmanjšalo tudi v posameznih oddelkih. Zato je prišlo do delne reorganizacije in tudi selitve dela proizvodnje k zunanjim kooperantom.

To je preobrat v mišljenju, češ, da moramo vse narediti sami. Prišli smo do spoznanja, da lahko en del proizvodnje odstopimo nekomu drugemu, da bo delal naš program. Mi pa poleg svoje proizvodnje in zapolnjevanjem domačih zmogljivosti, tržimo tudi znanje. Upam, da smo dorasli temu poslu, kajti za kvaliteto vsakega izdelka, ne glede kje je narejen, stojimo Alpinini delavci.

Spremembe se torej v Alpini dogajajo, vendar končni rezultat poslovanja bistveno ne odstopa od rezultata v preteklih letih. S tem je tudi višina plač, ki je ravno tako (kot je bila v preteklih letih) nizka, mogoče celo prenizka za dobro delo in maksimalen učinek, ki ga lahko posamezni delavec doprinese k rezultatu. Delno se je ta problematika omilila z uvedbo nove sistemizacije, vendar problem nizkih plač še ostaja.

V začetku leta je bil predstavljen plan za leto 1998. Po zatrdjevanju vodstva, so razmere ob koncu leta in v začetku letošnjega celo ugodnejše kot lani. Upam, da medletni popravki plana ne bodo preveč skazili smelo zastavljenih načrtov. Letos naj bi še posebno pozornost namenili smotrni porabi sredstev, zmanjšanju stroškov, kvaliteti proizvodnje in poslovanja, na kar je tudi svet delavcev v preteklem letu opozarjal večkrat.

Smatram, da razlogov za malodušje ni. Lahko upamo, da bo Alpina še naprej povprečno uspešna evropska firma, ki s svojimi strokovnjaki razvija, izdeluje in trži svoje izdelke po celem svetu ter zagotavlja normalen življenjski standard zaposlenih.

Marko Kavčič

Sodelovanje širšega vodstva je za uspešnost podjetja zelo pomembno. Tokrat so se ključni ljudje Alpine srečali ob dogovarjanju o planu za leto 1998.

V tem letu...

nadaljevanje s 1. strani

Največ bomo izdelali ženskih lepljenih – 416.000 parov, tekaške obutve 387.000, brizgane obutve – 350.000, sandal – 228.000 in smučarskih čevljev 153.000 parov (skupaj – kot že rečeno – 1.885.000 parov). Popraviti bomo skušali položaj smučarske obutve in rolerjev. Za izdelavo vsega tega bomo potrebovali 99 milijonov minut, kar pomeni, da tega ne bomo zmogli narediti sami, temveč da bomo 200.000 parov (29 milijonov minut) morali narediti s pomočjo kooperantov.

Kar zadeva realizacijo, je še vedno kritično obračanje zalog, saj je odločno predolgo. To velja za vseh vrst zalog.

Še beseda, dve o investicijah; letos bomo investirali letno amortizacijo (2,7 milijonov DEM). Poudarim naj, da bomo

na obeh programih investirali po 400.000 DEM, v domači prodaji pa 700.000. Med drugim bomo vlagali tudi v računalniško opremo (3 D).

Če se povrnem na temeljne usmeritve, naj opozorim, da bomo morali povečati produktivnost in zmanjšati stroške poslovanja. K izboljšanju poslovanja bo pripomoglo tudi uvajanje sistema kakovosti po ISO standardih. Predvidevamo, da bomo s tem napredovali do te mere, da bi sredi leta že bili pripravljeni za preverjanje doseženega; to pomeni za pridobitev certifikata kakovosti.

Naloge so torej kar zahtevne. Mislim pa, da bo to možno, zlasti še s sprotnim usposabljanjem, v kar bomo vlagali še naprej.

Pomembno je tudi vzajemno sodelovanje; ne bomo se smeli zapirati zgolj vsak v svojo službo. Skupni cilji so pomembni, je še menil Franci Mlinar.

Nejko Podobnik

Interes delavcev in lastnikov se združuje v razvoju podjetja

Lani smo v okviru kadrovskih in socialnih vprašanj, glede katerih ima delavski direktor še posebne pravice in dolžnosti, poleg splošnih, ki mu sicer pripadajo kot članu uprave, obravnavali in končno sprejeli in izpeljali dve veliki nalogi, ki bosta pomembno vplivali na delo delniške družbe. To sta najprej sistemizacija, ki smo jo s prekinitvami pripravljali kar nekaj let, in program razreševanja presežnih delavcev, tako imenovanih tehnoloških viškov.

Sistemizacija, ki se pravzaprav sestoji iz pravilnika o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest ter pravilnik o napredovanju delavcev, je pripravljala najprej ožja strokovna skupina, nato uprava s poslovnim svetom in širša skupina s predstavniki sveta delavcev in sindikata. Sledilo je soglasje sveta delavcev in sindikata. Prav zaradi odlaganja te problematike v preteklih letih se je v sindikatih in med zaposlenimi pojavilo nezaupanje in tudi prevelika pričakovanja.

Vsaka sprememba razmerja plač med posamezniki ali celo med oddelki lahko povzroči nezadovoljstvo, četudi bi bila upravičena.

V ljudeh so zakoreninjene neke predstave, sprejete in uveljavljene tekom let.

Namesto, da bi spremembe motivirale za boljše delo, lahko vplivajo negativno, če nova razmerja ne bi bila dovolj pretehtana. Plače so zelo občutljivo področje in vsak je zase prepričan, da za svoje delo dobi premalo oz. misli, da je njegov sodelavec nagrajen predboro. Razmišljanje o »poštenih« plačah je tako zelo neracionalno, problematika pa primerna za kakšno manipulacijo in razdor med sodelavci. Imel sem precej obiskov in razgovorov tako z delavci kot tudi s predstavniki sindikatov ter sveta delavcev na to temo, vse v želji, da bi delo teklo strpno in da bi čimprej sprejeli ta pomemben akt. Največ težav je bilo zaradi prehitrega pojavljanja začasnih delovnih gradiv in reakcij, kot da je že vse dogovorjeno. Po sprejetju aktov je bilo pritožb razmeroma malo; nekaterim je

Delavski direktor Zoran Kopač

bilo ugodeno. Vedno je na koncu nek kompromis, ki tistemu, ki predstavlja delodajalce, omogoča obstoj in razvoj, zaposlenim pa čim boljše pogoje dela in plače.

Pravilnik o napredovanju ureja nekatera razmerja, ki so bila do sedaj lahko obravnavana preveč po meri predpostavljenega delavca oz. preveč na pamet.

Tudi na državni ravni smo lani spremljali izvajanje socialnega sporazuma in odpovedanje ter ponovno podpisovanje splošnih

kolektivnih pogodb, ki so tudi nekakšna širša sistemizacija. Spet imamo panožno kolektivno pogodbo.

Program reševanja presežnih delavcev je tudi zaznamoval preteklo leto. Več kot stotini naših nekdanjih sodelavcev je sedaj že doma odločitve o tem pa so bile težke za vse partnerje v soupravljanju, posebno še za posameznike delavce, ki so imeli pogoje odločati se o tem. Čeprav so bili vsi na individualnih pogovorih v kadrovske službi, se je prenekateri želel pogovoriti in posvetovati tudi z menoj. Ob obveznem vprašanju: "Kaj bi pa ti naredil, če bi bil na mojem mestu?" sem slišal cele življenjske zgodbe. Čeprav bi bil sam za bolj selektivno odhajanje izkušenih in še ne tako starih kadrov iz podjetja je velikemu številu odločitev botrovala tudi medijsko zelo razvпита in drastična napoved sprememb pokojninske zakonodaje. Sam sem prepričan, da ne samo delavka ali delavec z strojem, tudi delavci za računalnikom ne bodo mogli uspešno delati do 65. leta. Presenetilo me je, ko so mi delavci čustveno pripovedovali, da jih ne skrbi toliko višina nadomestila na Zavodu kot to, da se ne bodo upokojili kot delavci Alpine. To smo jim potem omogočili, je pa to dejstvo tudi nekakšno priznanje podjetja in za poslenim, ki smo ostali. Obljubili smo tudi, da bomo se v primeru problemov z zakonodajo in če ne bomo dobili zagotovljenih pravic na Zavodu, lahko ponovno zaposlili v Alpini.

Kot član uprave čutim odgovornost in sem solidarno odgovoren za učinkovito poslovanje in uspešno poslovanje družbe, zakonsko določeno zastopanje in predstavljanje interesov delavcev pa je s tem večkrat v nasprotju.

V pogojih borbe za preživetje, v katerih naša obutvena industrija vsekakor je, z rezultati ne dosegamo ne ustreznih plač in ne dovolj sredstev za investicije ter razvoj. Tako imam večkrat občutek, da delavci preveč pričakujejo od delavskega direktorja, tudi zaradi nepoznavanja zadev. Letos napovedujejo spremembe zakona o soupravljanju, ki določa tudi naloge delavskega direktorja.

Gospodarska zbornica, ki predstavlja delodajalce, želi spremeniti število članov nadzornega sveta, ki predstavljajo zaposlene. Predlagajo, da bi jih bilo največ polovica (in ne najmanj polovico delavcev, kot velja sedaj). V našem primeru je to točno polovica in nas spremembe ne bodo sprejete, ne bodo zadevale. Tudi drugi sporni člen zakona, to je število profesionalnih članov sveta delavcev, za nas ni pomemben, saj teh profesionalcev nimamo. V nasprotju z delodajalci, sindikati in združenja svetov delavcev slovenskih podjetij zavračajo predloge Gospodarske zbornice. Prepričani so, da je zakon (kljub nekaterim tehničnim pomanjkljivostim) dober in da sodi med sodobnejše v svetu. Pozivajo ministrstva in poslance ter stroko, naj vsaj štiri leta počakajo s spremembami.

Kakorkoli že, skupni interes dela in kapitala je mogoče graditi na razvojni sposobnosti podjetja. Za nas zaposlene sta dolgoročni obstoj in uspešnost potrebna za pričakovano socialno varnost.

Zoran Kopač, delavski direktor

Za Interconti delamo radi

“Povečini izdelujemo obutev za Bühlerja iz Nemčije in Interconti z Nizozemske,” je pripovedoval vodja montaže brizgane obutve Roman Krvina.

Za Bühlerja izdelujemo večinoma žensko obutev, za Interconti pa predvsem moške čevlje. Lahko rečem, da je za to holandsko firmo proizvodnja kar ugodna, saj so količine kar velike (zadnje naročilo 4.800 parov).

Tudi to je dobro, ker obutev izdelujemo že nekaj let. Vedno po 2000 do 2500 parov. Obutev Alpina izdeluje od začetka, to je od kolekcije (vzorci), nakar kupec naroči količine. Približno gre le za tri modele – in upam, da se bo to še nadaljevalo.

Povsem drugačna je proizvodnja za Bühlerja. Za vzorce naredimo kakšnih 2000 parov raznovrstne obutve. Zatem naročnik izbere modele in naroči. Proizvodnja je prav tako zelo raznovrstna in v majhnih serijah. Vse to in še težave, ki nastajajo sproti (neustrezen material, napake v šivalnicah in naše napake) pa stvar še otežujejo. Iz slabega materiala pa seveda ni moč narediti dobrih čevljev in odstotek izmeta tudi preokračimo.

Nekaj obutve izdelujemo tudi za domače tržišče (dnevno skupaj okoli 1200 parov). Tako bo tja do konca meseca.

Ko sem prej omenil težave z zgornjimi deli, naj povem, da za našo proizvodnjo kar 80 %

zgornjih delov obutve izdelujejo kooperanti, od naših šivalnic delajo za nas le v Šentjoštu.

Za naš oddelek velja, da je važno kako se dela zlasti na ključnih fazah: vkopitenju, vlivanju in kosmatenju.

Težava je še v tem, da kvalifikacija ne pomaga, saj se takega dela kot ga delamo tukaj, v šoli ne učijo. Mislim pa, da ljudje znajo delati, saj so se dobro priučili. Pomembno je, da se zavedajo, kaj se lahko zgodi!

Seveda bi ob tem omenil normo, ki so jo prav v našem oddelku zaostri najboljši.

Kar zadeva opremo, sem kar zadovoljen. Imamo dobre stroje. Dobro pa bi bilo, da bi imeli še dva kotla, da bi lahko brizgali v štirih barvah in ne le v dveh. Moram pa pohvaliti tudi vzdrževalce, ki skrbijo, da so stroji vedno naredi.

Ventilacija pa poleti ni v redu, saj je vročina prevelika.

Sicer pa so delovni pogoji sedaj boljši. Opravljene so vse meritve: hlapov lepil, topil,

ropota. Vse je v mejah dovoljenega.

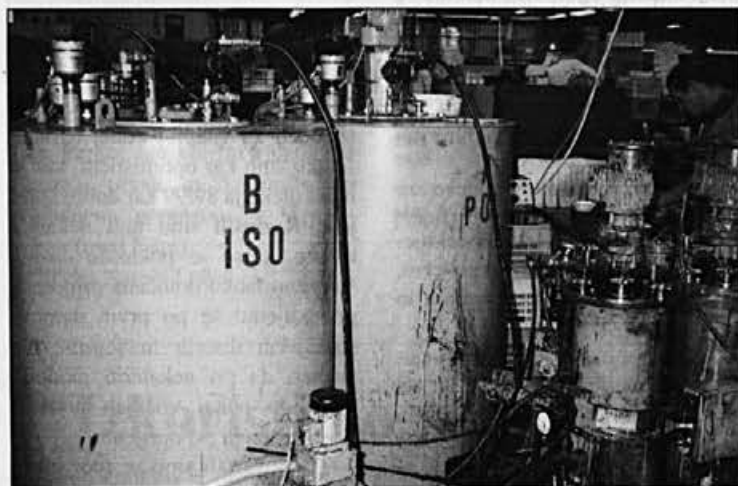
Tudi na zdravniške preglede delavci odhajajo sproti, kar polovica jih je šlo. Kjer pa so izpostavljeni prej omenjenim vpli-

vom, pa so šli na pregled vsi. Lahko rečem, da zaradi tega ni bilo potrebno kakšnih prerazporeditev,” je še zatrdil Roman Krvina.

Nejko Podobnik

Kosmatenje in vlivanje; tu delata Marko Burnik in Marjan Sečnik

Za večbarvno vlivanje podplatov bi potrebovali še dva “kotla” za dodatne barve

Iskrice

Organizacija

Dokler o organizaciji govorimo in pri tem mislimo na smotne ukaze, smo že pogoreli. Ko se bomo zavedali, da cilje lahko dosežemo postopoma, od točke do točke, v predvidenem času, z motiviranim nosilcem in pretehtano vsebino – konkurenčnost ne bo problem.

Organizacija

Organizacija ni gasilska akcija, temveč vse tisto, kar prepreči, da do požara ne pride.

Kadri

Tisti, ki “z ritjo podre, kar z glavo naredi”, sploh ni kader – ampak škodljivec.

Kadri

Ko vsi obupajo – pravi strokovnjaki ne – ker vedno znajo poiskati rešitev.

Denar

Ste pomislili, da denar sploh ni problem, če imamo dober program, solidno organizacijo, sodobne stroje, usposobljene zaposlene – in dober imidž.

Denar

Že zato, da ne bomo le vase zaverovani, bi morali imeti v podjetju tuj kapital.

Uredništvo

Na vkopitenju – Franci Burnik in Roman Demšar

Zanimivi smo, vendar...

Tone Kavčič skrbi za razvoj pancrjev in rolerjev

Prejšnji mesec smo s stikih z ameriški in kanadskimi partnerji skušali ugotoviti, kakšne so težave na tem velikem severno-ameriškem trgu.

Udeležil sem se predstavitev in pogovorov tako v Kanadi kot ZDA, zato vam predstavljam nekaj ugotovitev:

Kar zadeva Kanado, prave odzive na kolekcijo lahko pričakujemo šele po predstavitvi trgovcem, kar bo pa šele po prvih sejnih in demonstracijskih dnevih.

Koncept naše kolekcije sprejemajo in smatrajo, da glede na to, da bomo pri vseh CRV modelih imeli flex regulator, se postavlja vprašanje smiselnosti naročanja še CLM 4 ali 5. Stvar je povsem v njihovih rokah, opozarjam le, da se taka razmišljanja lahko pojavijo tudi drugje in da je preveliko prednaročanje klasičnih smučarskih čevljev lahko nevarno. Posebej jim je všeč dokaj dobra usklajenost barv z Elanom, kar jim skupaj z omenjeno ponudbo Salomon vezi, lahko pomeni veliko tržno prednost.

Za model A3S smatrajo, da je silikonska varianta notranjega čevlja nepotrebna. Mislim, da bomo morali to narediti po svoje.

Na splošno menijo, da imamo vse predpogoje za dober nastop na trgu; manjka nam samo nekaj števil novih modelov, ki bi jih kupci lahko preizkusili na demonstracijskih dnevih. To je velik problem in dokler ga ne bomo rešili, pravega prodora ne bo.

Predstavil sem tudi novi projekt "multi F" čevlja, ki jim je po idejni

zasnovi všeč, ni jim pa všeč estetska izvedba celotnega čevlja.

Vzorci CRV 7, A3 in snowboard še niso prejeli, vendar se glede na moj opis, s postavitvijo kolekcije SB strinjajo, le za cene še ne vemo.

Glede rolerjev (in-line) je položaj na splošno precej kritičen, razen v Quebecu. Opozarjajo pa na pravočasne dobave. Glede novih predlogov razvoja odločitev prepuščajo nam, saj vedo, da bi vsakršne posebne zahteve preveč spremenile, saj so deloma že vezani na naročila.

V ZDA so bile razmere bolj normalne, saj je v času sestanka zapadlo nekaj snega, tako da je bilo vzdušje povsem zimsko. Tudi drugače pravijo, da so razmere za alpsko smučanje dokaj ugodne.

CARV čevlji iz prejšnje kolekcije so se kar dobro uveljavili, tako da kakšne posebne zaloge ni. Torej so obeti za vnaprej dokaj ugodni. Lahko smo kar optimistični, ker je bila kolekcija 89/99 kar dobro sprejeta. Razrešili smo tudi nekatere težave, ki so se pokazale doslej. Verjetno lahko določene pripombe pričakujemo še po prvih demonstracijskih dnevih in sejnih. Na primer, da pri nekaterih modelih CRV po nekaj vožnjah notranji čevlj popusti pri oprijemu.

Dogovarjali smo se tudi glede zaklopov in dokaj dobro uskladili naše poglede. Za predstavitve na sejnih naši partnerji potrebujejo prave vzorce, po možnosti v št. 5. To je že v pripravi in bodo čevlji na razpolago pred ISPO-m.

Tudi tu so potniki po obujanju A3S razpravljali o smotnosti silikonskega notranjega čevlja, vendar je v tej ponudbi tudi konkurenca, zato bo potrebno še dosti dela, da bomo notranji čevlj napravili dovolj zanimiv in uporaben.

Kar zadeva nove projekte, so bili kar dobro sprejeti. Tudi tu niso bili preveč zadovoljni z izgledom čevlja.

Všeč pa so jim bile tudi zamisli rolerja, in v kratkem pričakujemo naše prve predloge v obliki čevljev.

Toliko v kratkem; kakšni bodo rezultati, pa bomo še videli.

Tone Kavčič

Andrej Miklavc med favoriti

Lahko rečem, da smo bili pred olimpijado priče nekaterim spodbudnim rezultatom smučarjev, ki nastopajo z našimi čevlji. Tu mislim posebno na Andreja Miklavca, ki je v slalomu osvojil 5. mesto v tekmah za svetovni pokal, potem ko je bil po prvem teku šele 28. Peti je bil tudi v Kranjski Gori in Kitzbühlu, v Schladmingu pa je bil šesti.

Vračata se tudi Nataša Bokal in Alenka Dovžan, ki sta obe dosegli nekaj vidnih uvrstitev. Špela Bračun pa sploh napreduje; v superveleslalomu je bila kar šesta, prav tako v Cortini d' Ampezzo. Škoda, da se je z olimpijsko normo poškodoval Rene Mlekuz; želimo mu čim hitrejšo okrevanje.

Korenova in Kalanova bosta v obdobju, ki je pred nami, nastopali v evropskih pokalnih FIS tekmah in pilili formo.

Alpina ima trenutno okoli 10 smučarjev, ki tekmujejo z našimi čevlji; od cicibanov, dečkov, deklic, mladink in mladincev do članic in članov A, B in C reprezentance.

Sodelovanje je koristno za naš razvoj, saj mislim, da nam je uspelo izdelati primeren, izpopolnjen funkcionalen in za koristnike primeren čevlj. To velja tudi za najzahtevnejši tekmovalni čevlj A2 na katerega praktično ni posebnih pripomb. Seveda pa je veliko individualnih želja, kar pa je čisto normalno. Zlasti, ko smučarju ne gre tako kot bi rad, išče rešitve različnih izpopolnitvah tudi pri čevljih.

Od olimpijade pričakujemo, da se bodo naši čevlji izkazali, še bolj pa si želimo, da bi bili uspešni tudi naši tekmovalci.

Peter Jereb

Bosta Andrej Miklavc in Andreja Grašič razpoložena tudi po olimpijadi? Na sliki - s sprejema ob 50-letnici Alpine

Tudi med letom prilagajanje

Moj zadnji obisk v ZDA in Kanadi je bil namenjen predvsem predstavitvi naše kolekcije potnikom v obeh državah. Gre za potnike, ki jih organizirata Alpina Sports Corporation v ZDA oz. Elan Monark v Kanadi. Kot že rečeno, smo na predstavitev predstavili naše proizvode, značilnosti, prednosti in novosti... Prav tako Elan svoje proizvode. Pridružila se je tudi tovarna vezi

Rottafella. Mi smo zbrali po kar nekaj deset potnikov, ki delujejo na severnoameriškem trgu, ki je za naše proizvode (poleg skandinavskega) največji.

Seveda tudi konkurenca ne spi in pripravlja v tem obdobju podobne predstavitve.

Tudi zato v tem trenutku ni možno dajati kakšnih natančnejših ocen in obetov, čeprav so naši proizvodi primerno sprejeti. So pa

bili seveda še individualni pogovori s predstavniki prej omenjenih firm, o njihovih vtisih in željah. To obdobje tja do sejma v Las Vegasu, ki je največji tovrstni sejem v Ameriki, je bolj zbiranje informacij kot pa kakšno zanesljivo dogovarjanje.

Seveda je zelo pomembno, če se našim distributerjem uspe vriniti v katero od velikih trgovskih verig, ki jih je v Ameriki kar nekaj. Od tega je veliko odvisno.

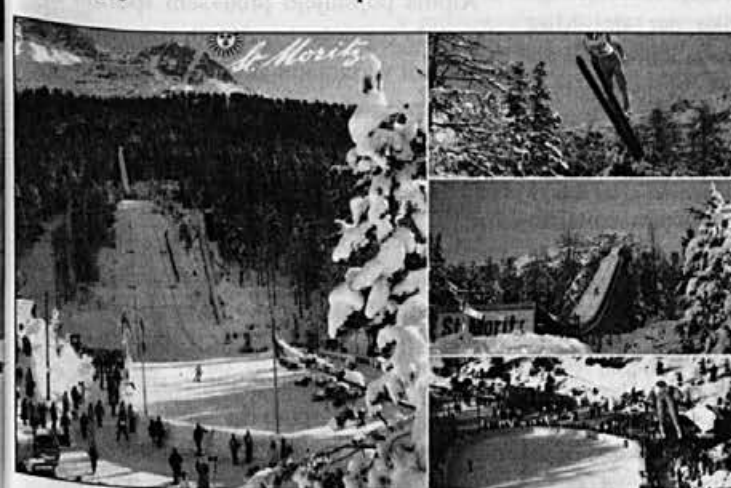
Stalno prilagajanje trgu je pravzaprav najpomembnejša naloga. Lahko rečem, da se trgi v tem pogledu razlikujejo. Zahteve v Ameriki so npr. drugačne kot v Skandi-

Vodja razvoja tekaške obutve in planinskih čevljev Miro Kavčič

Pozdravljajo nas tudi bodoči šampioni

naviji ali v Nemčiji. Pomembna veriga je tudi Intersport, ki prodaja po vsem svetu – ima pa sedež v Bernu v Švici. Če gre za večje verige, kjer se obeta prodaja na desetisoče parov, je tako prilagajanje (ob že znani kolekciji), še toliko bolj razumljivo.

Razpoloženje, kar zadeva prodajo, pa bi opisal takole: vse je odvisno na eni strani od vremena, na drugi strani pa od obdobja. Kot pravijo, je predbožični čas kar primeren za nakupe za otroke (božično darilo), seveda bolj smučarski čevlji kot

tekaški. Le-te pa najbolj prodajajo tedaj, ko je sneg. In ta v Ameriki je. Ko smo bili pred mesecem dni tam, je snežilo, bil je žled in mraz. Skratka, če bi poslušali poznavalce, bi prodaja mora teči.

Ta čas je seveda namenjen tudi pripravam na sejem ISPO v Nemčiji, ki je največji v Evropi. Tu bomo imeli svoj lastni razstavišni prostor tako Alpina kot Elan pa tudi naša skupna firma A + E iz Isnyja v Nemčiji. O tem bomo lahko govorili kasneje.

Miro Kavčič

Pričakujemo tudi kakšno kolajno

Za uvod naj povem, da so tekmovalci, ki nastopajo z našimi čevlji, v obdobju pred olimpijado dosegli kar nekaj lepih uspehov. Andreja Grašič je v biatlonu v najmočnejšem svetovnem vrhu; naša mladinska ekipa v klasični kombinaciji: Jure Kosmač (Žirovec), Gorazd Robnik, Andrej Cuznar in Marko Šimic je na svetovnem prvenstvu osvojila ekipno 2. mesto. Tudi rezultati nekaterih drugih tekmovalcev so kar obetajoči.

Poglejmo sedaj kdo od slovenskih tekmovalcev, ki odhajajo na olimpijado, nastopajo z našimi čevlji:

Biatlon, ženske: Andreja Grašič, Tadeja Brankovič, Lucija Larisi, Matejka Mohorič

Biatlon, moški: Sašo Grajč, Tomaž Globočnik, Matjaž Poklukar, Janez Ožbolt in Tomaž Žemva.

Klasična kombinacija: Roman Perko, lanskoletni mladinski svetovni prvak in 5. mesto na svetovnem prvenstvu v Trondheimu (med člani)

Tek: Nataša Lačen

Nimam sicer celovitega vpogleda kdo od tujih tekmovalcev bo vse nastopal z našimi čevlji. Lahko pa navedem tiste, ki jih oskrbujemo s čevlji in tudi izmenjujemo informacije o tem kako so zadovoljni z obutvijo. Naj jih nekaj naštejemo:

Tekači: najboljša Švedinja Antonina Ordina, Norvežan Eide Anders in Španec Yuan Jesus Gutieras

Biatlonci: Norvežan Dag Björndal, Japonki: Seino Hironi in Ryoko Takahashi in Japonci Suga Kyoi, Američana Stacey Wooley in Rob Rosser, Kanadčana Nikki Keddie in Tony Fiala, Bolgari: Ekaterina Dafovska, Radka Popova in Geogij Kasabov

Klasična kombinacija: Italijan Andrea Longo in bivši olimpijski prvak Norvežan Fred-Börre Lundberg.

Vsem tem tekmovalcem želim uspeh na olimpijadi in uspehe v zaključku sezone, ko se bomo še srečevali na tekmah svetovnega pokala.

Lojze Oblak

Izkoristimo naš ugled

Pred kratkim je firma Kline & Kline izdelala analizo o ugledu naše firme med našimi poslovdji, domačimi grosističnimi kupci in tujimi distributerji – o ugledu, ki ga uživa Alpina med njimi.

Kot je poudaril na sestanku razširjenega vodstva Alpine, so izsledki te raziskave seveda relativni. »V Alpini pa to morate smatrati kot priložnost in ne kot grožnjo,« je uvodoma povedal dr. Kline.

»Je pa seveda važno, kako vas partnerji doživljajo, saj tako ravna-jo tudi v poslu.

Pomembno je torej, da je podjetje primerno urejeno tako vizualno kot v vedenju.

Je pa bilo zaznati nekaj presenetljivih ugotovitev; in sicer to, da vas (kar zadeva posamezne elemente poslovanja) smatrajo solidne kar zadeva širino ponudbe po

velikostnih številkah, trpežnosti in razmeroma ugodnih plačilnih pogojih; manj ugodno vas ocenjujejo z vidika kvalitete, modnosti, udobnosti in spoštovanja dodatnih rokov; torej prav v najvažnejših stvareh vas povprečno ne ocenjujejo najboljše.

Zanimivo je tudi, da vas vaši poslovdje ocenjujejo nižje kot konkurenca.

Medtem, ko poslovni partnerji tako doma kot v tujini cenijo strokovnost ljudi, s katerimi sodelujejo, trpežnost in ustreznost cen v primerjavi s kakovostjo, pogrešajo pa večjo pogostost tržnih akcij, premajhno prilagajanje trgu oz. modnih tokovom.

To je le nekaj misli iz analize. Prav gotovo se velja zamisliti predvsem pa ustrezno upoštevati v poslovanju.

Nejko Podobnik

Nova celostna podoba

Problematika celostne podobe Alpine je s preoblikovanjem podjetja v delniško družbo ponovno stopila v ospredje. Sodobno urejeno in optimalno organizirano podjetje, kakršno Alpina namerava postati v prihodnjem tisočletju, posledično zahteva tudi primerno kvaliteto komunikacijo s trgi. Slednjo pa najlaže dosežemo prav s konceptualno zdravo zastavljeno in komunikacijsko optimalno izvedeno celostno podobo.

Problematika celostne podobe je v organizacijsko razvejenih podjetjih, kakršno Alpina nedvomno je, običajno zelo kompleksna ter ni osredotočena zgolj na problem vizualne obdelave znaka in logotipa. Sodobno pojmovanje celostne podobe namreč pozornost v prvi vrsti usmerja na celostnost reševanja identitete podjetja, kjer sicer nosilno vlogo nosi grafični simbol – ne pa samo ta. Problematika je zastavljena širše in znak nastopa tu zgolj kot vmesni člen med realnostjo podjetja (realno identiteto) ter zeleno podobo podjetja (ustvarjenim imidžem) – glej shemo.

Prvi korak k izdelavi ustrezne in konsistentne celostne podobe je po logiki stvari tako ugotovitev realne identitete podjetja – prednosti, pomanjkljivosti, možnosti, itd. Temu sledi drugi korak oziroma izdelava vizije, kaj podjetje želi postati v, recimo, prihodnjih petih do desetih letih in šele tretji korak je ugotovitev načinov in komunikacijskih sredstev (vizualnih ali drugačnih), za doseg zelenega cilja. Po domače rečeno, najprej moramo ugotoviti kaj smo, kakšne so naše realne možnosti in slabosti, iz tega izpeljati – kakšni želimo postati ter si postaviti primerne cilje. Ko imamo vse to razčiščeno, pa začnemo iskati primerne načine za doseg teh ciljev. V tem trenutku pa v ta sklop aktivnosti vpadajo znak, logotip, blagovne znamke, reklame, sponzorstva itd.

Ta način pristopa zahteva več časa, energije, tudi denarja; je pa edino pravilen in edini, ki v ostrem konkurenčnem boju jamči končni uspeh.

V Alpini smo tako v decembru leta 1996 sprejeli sklep o ureditvi omenjene

problematike – kajti Alpinin znak, nosilec obstoječe celostne podobe, ki ga je pred skoraj tremi desetletji izdelal Tomaž Kržišnik, je bil v tem obdobju že neštokrat predelan, osiromašen in navsezadnje tudi spremenjen. Od prvotnega znaka je ostal samo krog z linearno strukturo. Ti posegi so bili storjeni na želje zunanjih distributerjev in na žalost večinoma nestrokovno, s čimer se je prvotno podobo znaka v veliki meri razvrednotilo.

K sodelovanju pri prenovi grafičnega simbola in ureditvi politike blagovnih znamk smo povabili avtorja obstoječega znaka Tomaža Kržišnika ter dr. Mira Klineta iz agencije Kline & Kline. V raziskavi obstoječega stanja, ki je trajala v letu 1997, smo evidentirali, upam si reči, skoraj kompletno problematiko podjetja.

Zaradi pomanjkanja prostora navajam samo nekaj najbolj perečih drobcov: odsotnost strategije blagovnih znamk v okviru blagovne znamke Alpina; zmedo z označevanjem posameznih programov ter organi-

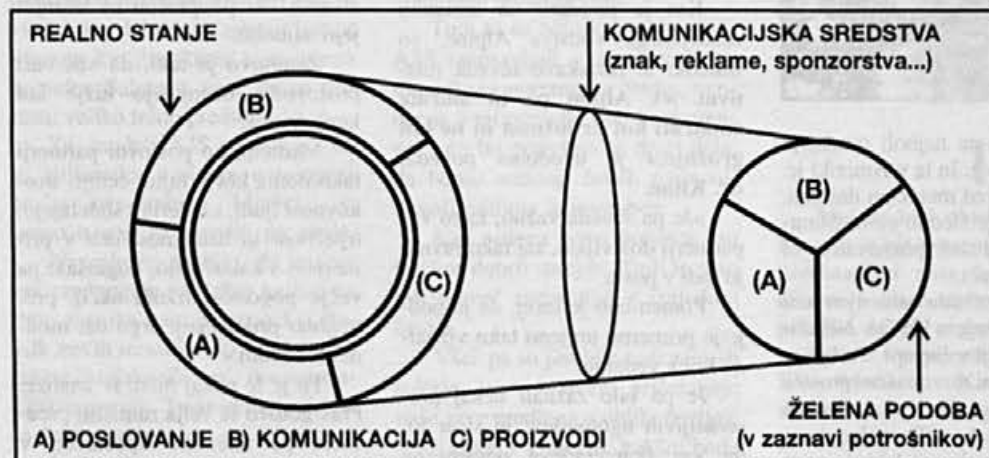

Dr. Kline (desno) je širše vodstvo Alpine se znanil z analizo našega ugleda med partnerji.

zacijskih enot Alpine; zatem problem, ki se je v Alpini ponavljal vedno znova, a se je vedno pometel pod preprogo, to je problem označevanja modne linije. Obstoječi znak namreč ni primeren za označevanje modnega programa – je pretrd za mehko in nežno modno obutev; prav tako se je izkazalo za vprašljivo poimenovanje blagovnih znamk na modnem programu z imenom Alpina, kajti kupci pod blagovno znamko Alpina pojmujejo predvsem športno obutev, da o poplavi različnih tiskovin, s številnimi variantami znaka, ne govorim.

Z omenjenim evidentiranjem si je projektna skupina izostrila sliko Alpine danes, jo predložila tudi vodstvu podjetja ter istočasno ponudila iz tega izhajajočo sliko Alpine-jutri. V projekciji smo se potrudili zajeti vso kompleksnost problematike ter smo ponudili zelo sprejemljivo in hkrati dovolj kompleksno rešitev, ki bo ustrezno podprla nadaljnji razvoj Alpine, d.d. V proces evidentiranja je bilo vključeno tudi razširjeno vodstvo Alpine.

V tem trenutku so predlogi o ureditvi politike blagovnih znamk ter označevanju podjetja ter organizacijskih struktur znotraj podjetja še v postopku sprejemanja. Po skorajšnji potrditvi predloženih dokumentov pa prehajamo v naslednjo fazo – iskanje in oblikovanje ustreznih komunikacijskih sredstev t.j. k prvemu koraku prenavljanje podobe znaka Alpine.

Celostna podoba predvsem ni samo znak za logotip in dopisni papir, temveč način komunikacije s trgom, oziroma proces ustvarjanja drugačne podobe o sebi

Matjaž Mazzini

V Gorenji vasi na eni izmeni

Potem, ko je na čakanje v obratu Gorenja vas odšlo 18 zaposlenih, so 5. januarja prešli na eno izmeno, saj je trenutno zaposlenih le še 116 ljudi.

O vsem tem, o razmerah in proizvodnji v tem trenutku govori vodja obrata Jelka Mur, ki obrat vodi že nekaj mesecev.

»Kar nekaj prihrankov je s tem, ko delamo na eni izmeni,« je zatrila vodja obrata.

»Manj je režije, tudi elektrike porabimo manj, lažje je načrtovati proizvodnjo, manj je menjav – in podobno.

Trenutno izdelujemo zgornje dele za sandale in ženske salonarje – skupno od 1000 do 1800 parov dnevno. Količina je odvisna največ od vrste artikla in njegove zahtevnosti. Mislim, da delamo kar dobro, saj norme dosegamo okoli 102 %. Gotovo k solidnemu doseganju plana prispeva to, da smo del proizvodnje organizirali v ring sistem. S tem smo pridobili večjo prilagodljivost, zlasti kar zadeva manj zahtevne artikle, z nekoliko večjimi serijami.

Dogovorimo se z Dragom Žakljem in včasih vskočimo s proizvodnjo, če kakšna druga šivalnica tega ne zmore. Na ringu je proizvodnja končana v nekaj urah, na navadnem tekočem traku pa se proizvodnja lahko zaokroži lahko šele v dveh do treh dneh.

Kar zadeva mojo vlogo, moram reči, da sem se kar hitro uvedla. Pri tem mi je zelo veliko pomagal prejšnji vodja Vinko Bogataj, ki mi z nasveti priskoči na pomoč tudi še sedaj.

Kot že rečeno, sem marsikaj spoznala že v dosednji praksi; dodatno pa je v takem obratu še kaj: priklapljanje strojev (na primer za likanje in zagibanje oz. kjer je delo povezano s termo lepilom), skrb za ogrevanje, odvozi smeti in podobno.

Kar zadeva kakovost, bi rekla, da je zelo povezana s planom oz. s količinami. Če je vse dobro pripravljeno in če je oskrba dobra (sprotna), da se proizvodnja ne prekinja, je lažje doseči tako plan kot ustrezno kakovost.

Proizvodnjo skušamo deloma že vnaprej preizkušati, zato poskušamo

vnaprej odsekati in sešiti deset-parske partije, kjer odkrijemo marsikatero napako. Zelo pomemben dejavnik je strojna oprema. Če si nek stroj sposojajo oddelki med seboj (npr. za izrezovanje podloge) je težko delati. Za naš obrat bi potrebovali v prirobovalnici dva stroja za sekanje (da ne bi bilo treba kar naprej delati še popoldne ali ob sobotah), v šivalnici pa še kakšno kantirko s povlačenjem nitk, saj je šivanja vedno več in to »iz roke«. Priprave in lepljenja zgornjih delov je v zadnjem času vedno manj. To omogoča, da je obutev mehkejša, da čimbolj diha, da pri delu ni toliko neprijetnih hlapov lepil in podobno.

Material, s katerim delamo, je sedaj povečini naraven, kar pomeni, da moramo biti bolj pazljivi, saj ima včasih tudi napake, se vleče, lice plava, mehanske napake in podobno. Včasih se moramo zato sproti odločati, za kaj naj uporabimo določeno usnje, saj je npr. za obutev z jermenčki (sandale) lažje uporabiti materiale z napakami kot za druge vrste obutve. Sicer so delavci v prirobovalnici deloma nagajeni tudi za prihranek materialov.

Tako je vedno nekaj izzivov, s katerimi se soočamo. V teh razmerah skušamo upoštevati tudi kakšne novosti. Poleg že omenjenega ringa, kjer si ljudje lažje pomagajo in se napake tudi prej odkrijejo, razmišljam tudi o ringu s stroji, ob katerih bi delavke stale.

Ob tem, ko je dnevno spremljanje materialov v Gorenji vasi uvedeno že kakšnih pet let, v Žireh to šele uvajajo. Sedaj s pomočjo Boruta Oblaka načrtujemo spremljanje proizvodnje – s pomočjo kod. Sama se z vsem tem zamudim kakšno uro dnevno,« je še povedala Jelka Mur.

Sprehodil sem se še po obratu v prirobovalnici in šivalnici.

Marjeta Tavčar je v Alpini že 16 let: »Kar veliko faz sem že delala doslej; sedaj sem tu na tanjšanju. Norma je sicer ostra, vendar če je vse dobro pripravljeno, se je da doseči.«

Podobno meni **Andreja Malavašič iz prirobovalnice**, ki trdi, da ni dovolj sekalnih strojev. Tudi na tanjšanju bi potrebovali še kakšen nadaljevanje na 8. strani

Andreja Malavašič v prirobovalnici

Vodja obrata v Gorenji vasi Jelka Mur

Na pripravi v Gorenji vasi. S tanjšanja – v ospredju Marjeta Tavčar

Šivalnice modnega programa. Priprava v šivalnici je pomembna

Iz šivalnice – levo mojstrica Cilka Bohinc

Ring Elita dobro dela

Praktični pouk poklicne šole je tudi v Gorenji vasi obiskovalo devet slušateljic. Prva levo vodja obrata Jelka Mur, ki je prakso organizirala

Vodja obrata Jelka Mur mora pogosto sodelovati z mehanikom Dragom Pavkovičem

nadaljevanje s 7. strani

nov stroj z elektronskimi nastavitvami... Sicer je predvsem važno, da imamo delo sproti.

Joža Eržen v šivalnici pa je kot kvalificirana prešivalka v obratu že štiriindvajset let. »Delala sem tudi na defekti, sedaj pa sem tu. Doseganje norme je veliko odvisno od vrste obutve, včasih se je da doseči, včasih pa je težje. Želimo si, da bi bila proizvodnja dobro oskrbovana in organizirana.«

Mojstrica Cilka Bohinc je dolgoletne izkušnje strnila takole: Mislim, da tudi v novih razmerah

dobro delamo. Seveda imamo sedaj več dela, ker je na izmeni več ljudi. Važno je, da je delo, ker je najtežje, če delavci »gledajo v zrak«, potem pa morajo nadomestiti v nadurah. Sicer pa mislim, da večjih problemov ni.«

Jelka Mur je torej, kot kaže uspešno startala na zahtevnem delu v Gorenji vasi.

Če k temu prištejemo se usposobljene delavce, dobro vpeljana organizacijo, primerne človeške odnose – lahko upamo, da bo še naprej tako.

Nejko Podobnik

Srečko Kavčič in Sašo Kenda v skladišču spodnjih materialov

Zaloge in razglašen orkester

»Kaj pišeš samo o zgornjih materialih, tudi pri spodnjih materialih se pojavljajo zaloge« – sem bil opozorjen...

Temu je sledilo polnjenje kontejnerja z leta 1993 odpisanimi sivimi podplati. Za tekaške čevlje GEZE (proizvajalec Peko), ki jih baje ni mogoče več uporabljati. Kar 1.500 parov jih je bilo.

Kar samo me je neslo v skladišče spodnjih materialov, kjer sta mi Srečko Kavčič in Sašo Kenda prijazno razkazala skladišče v »baraki« in opozorila na večje količine podplatov, barv, granulato in drugih materialov.

Tu je npr. 2500 parov usnjenih podplatov Mario (firme CAWA), ki smo jih uvozili iz Italije in jih že pet sezon ne more porabiti.

Zatem 1100 parov uvoženih podplatov za tekaške – BC – črnorumenih.

Od firme Tehnocrom je v skladišču kar precej nekurantnega blaga. Na primer 700 kg granulata za vlivanje šal, ki smo ga dobili na Fimexov kredit.

V kleti imamo preko 150 kg odpisane barve, ki smo jo uporabljali za Daiwo.

V skladišču so že eno leto vibram podplati (2.400 parov), ki jih sicer uporabljamo v skromnih količinah.

Potem so tu Silpa podplati – primerni za ženske škornje – očitno preveč naročeno. Artikla lacky je 600 parov, club pa 2100 parov.

Še bi lahko naštevati: kot kaže poleg neustreznih naročil, na take zaloge vplivajo tudi spremembe desena (na primer za čevlje za tekmovalce). Vse to se počasi nabira.

Odgovorni ljudje so očitno v škripcih, če naročijo premalo, so lahko težave, če preveč – je tu zaloga.

Prihaja tudi do prezgodnjih dobav, npr. opetniki iz Konusa so tu že več mesecev...

Seveda Srečko in Sašo vse preverjata v računalniku. Tako lahko delajo vsi drugi v verigi delovnega procesa.

Komentar ima vedno vsak svoj odvisno od tega – koliko pozna razmere in vzroke za take pojave. Pa vseeno se pojavlja veliko vprašanj: od tega kako ni možno povsem ustrezno sestavne dele uporabiti v naših kolekcijah – do tega, da bi marsikaj lahko uporabili, če bi ponudili kaj ceneje.

Na vsak način pa človek pomisli na »razglašen orkester«.

Nejko Podobnik

Če podplati niso več uporabni in če jih nihče noče, niti za predelavo preostane le še zabojnik za smeti

KADROVSKE NOVICE za mesec januar 1998

Komaj smo zakorakali v novo 1998. leto, že je mesec januar za nami.

Fluktuacija delavcev se je v tem mesecu kar nekako umirila, saj smo imeli le 3 nastope delovnih razmerij in prav tako pa so z delom prenehali le trije delavci.

S služenja v Slovenski vojski se je vrnil Matija Mlinar in nastopil delo v lahki montaži; delo sta nasto-

pila tudi pripravnik Anica Beovič, inženirka usnjarsko predelovalne tehnologije – 6. stopnja, in Roman Kosmač, ekonomist – 6. stopnja.

Na služenje vojaškega roka sta odšla Leon Kavčič iz orodjarne in Andrej Burnik z brizgane obutve; z delom pa je v začetku februarja prenehala tudi Danilo Kristan, ki se je zaposlil drugje.

Irma Dolenc

Dogovor v zvezi z ugotavljanjem uspešnosti uvajanja načel ISO standardov naj bi omogočil, da bi se sredi leta že začeli dokončno pripravljati za pridobitev certifikata kakovosti

V računalniškem centru (RC) so z novim letom nadgradili računalniški sistem AS/400. »To pomeni, da je zmogljivost centralne enote in zunanji spomin bistveno večji,« je pojasnil vodja RC Zoran Kopač.

»V celoti je sistem tudi bistveno hitrejši, tako da bodo koristniki odslej imeli veliko krajše odzivne čase.

Vse skupaj je stalo 194.000 \$ in to skupaj z operativno programsko opremo. Uspelo nam je tudi 10 % znižanje cene, ker smo kupili pred novim letom.

Umrli je naš sodelavec Martin Pešič

Globoko pretreseni smo ob stali ob vesti, da je za vedno odšel od nas naš dolgoletni sodelavec Martin Pešič iz montaže modne obutve.

Martin Pešič je bil rojen leta 1946 v kraju Dolšče, Videm Krško stanoval pa je na Dobračevski ulici v Žireh.

V Alpini se je zaposlil kot ne-kvalificiran delavec februarja 1963. leta. Nato je v sredini septembra 1965. leta odšel k vojakom. Ponovno se je vrnil na delo v Alpino po odsluženem vojaškem roku leta 1967.

Vseskozi je delal v montažnih oddelkih – predvsem v montaži modne obutve.

V montaži modne obutve je delal na različnih delih, največ pa na delovnem mestu namestitve podplatov. Potem, ko je pred nekaj leti zbolel, ni več mogel opravljati zahtevnejših del.

Družini našega pokojnega sodelavca Martina Pešiča izrekamo globoko sožalje. Sodelavci montažnih oddelkov so ga imeli radi zaradi njegove dobrodušnosti in humorja. Vsi, ki smo ga poznali, ga bomo pogrešali in ga ohranili v lepem spominu.

Društvo invalidov z bogatim programom

Če še ne veste; Društvo invalidov Žiri je pričelo z delom tik pred koncem lanskega leta, ko je bilo vpisano v register društev na Upravni enoti Škofja Loka.

Delujemo v prostorih Društva upokojencev, in sicer v ponedeljek in petek od 16. do 18. ure.

Do sedaj smo pridobili okrog 200 članov, ki so že podpisali pristopne izjave, to je dve tretjini invalidov na Žirovskem.

Po zakonu o društvih in pravilih vključujemo v svoje vrste vse kategorije invalidov, tudi diabetike, čeprav le-ti niso priznani kot invalidi, ampak bolniki.

Ugotovili smo, da na območju Žirov obstajajo naslednje kategorije invalidov in bolnikov: paraplegiki, slepi in slabovidni, gluhi in naglušni, mišično prizadeti, z multiplo sklerozo, cerebralno paralizo, obolenjem srca in ožilja, invalidna mladina, diabetiki in dializni bolniki.

Invalidi bodo delovali tudi v sekcijah, odvisno od vrste invalidnosti. Tako upamo, da bomo dosegli večjo učinkovitost in prišli do vsakega invalida. Za boljše sodelovanje bodo poskrbeli poverjeniki, za zdravstveno in rekreativno rehabilitacijo pa bodo določeni strokovno usposobljeni ljudje.

Če se vprašamo, zakaj tako, je odgovor kratek in jase.

Žiri so majhen kraj, oddaljen od večjih krajev. Do sedaj so invalidi v

glavnem le plačevali članarino, koristi pa od društva niso imeli. Omenjeno velja predvsem za težke invalide, ki nimajo možnosti zapustiti Žirov, kadar bi to sami želeli, potrebni pa so dnevne nege.

Društvo želi opozoriti, da v naši občini živi precej invalidov, ki do sedaj niso opozarjali na svoje probleme. Postali so invalidi na delovnih mestih ali pa v prometnih nesrečah: mnogim je invalidnost namenila usoda.

Društvo si bo prizadevalo, da se tudi izboljšajo življenjske razmere in kvaliteta življenja vsem, ki so tako ali drugače postali invalidi. Zavedamo se, da nas čaka mnogo dela.

Invalidov, članov društva, ki so pripravljeni delati v društvu brezplačno, ni malo. Vendar vsak program zahteva finančna sredstva. Zaposlili bomo na občino ter podjetja in podjetnike na našem področju. Upamo, da bomo uspeli pridobiti denarna sredstva za izpeljavo vsaj dela programa.

Prosimo tudi še preostale invalide, ki se do sedaj v naše društvo še niso vključili, da premislijo in se nam pridružijo. Enako velja za bolnike diabetike. Združeni bomo močnejši in skupno rešili marsikatero oviro, s katero se kot invalidi srečujemo.

Milojka Krmelj

Dobračevski gasilci še naprej prizadevni

Pred kratkim so dobračevski gasilci na občnem zboru ocenjevali svoje delo v preteklem letu.

Vsi vemo, da so lani na svojem gasilskem domu slavnostno odkrili fresko sv. Florijana, zaščitnika gasilcev in istočasno predali svojemu namenu visokotlačno črpalko.

20. junija so gasili kozolec Marjana Dolenca v Jarčji dolini, kjer je bila tako na požarišču gasilska trojka Koprivnik-Jarčja dolina in omejila požar, dokler niso prišli dobračevski gasilci. Vzrok – strela.

26. julija so pomagali omejiti manjši stanovanjski požar pri Francu Kristanu.

6. oktobra ob 18.10 so priskočili na pomoč gasilec v Brekovicah pri požaru na domu Milana Seljaka v Sovri. Vzrok – človeški faktor.

Pri tem zadnjem požaru bi bili lahko gasilci na požarišču prej, pa so zaradi nepravilnega alarmiranja izgubili dragocene minute (po starih številkah). Požar je medtem opravljal svoje uničujoče delo.

Poskrbeli so tudi za akumulatorske polnitve na vseh motornih vozilih, posebno pozimi, ko je manj voženj.

Usposabljali so se v prenosnih radijskih zvezah v sistemu ZAR, ker le tako je možna koordinacija vseh členov gašenja in drugih gasilskih akcij.

Na območno gasilsko tekmovanje v Škofji Loki so poslali devet desetin; na regijsko tekmovanje se jih je uvrstilo pet. Pionirska in mladinska desetina bosta letos tekmovali na republiškem tekmovanju.

Z delavci Kmetijske zadruge Žiri so izvedli praktični prikaz gašenja na njihovem delovnem območju.

Mladinci so se s tremi ekipami udeležili tekmovanja v kvizu v Škofji Loki. Tudi gasilski rally ni šel brez njih.

Bili so tudi na vsakoletnem pohodu na Blegoš, ki ga organizira gasilska zveza Škofja Loka; pri tem so obiskali tudi bolnico Franjo.

Tudi letos so imeli mladi svoj občni zbor že popoldan, da je lahko njihov predsednik poročal o njihovem delu in na skupnem občnem zboru. Pri tem je poročal, da nimajo dovolj delovnih oblek

za gasilska tekmovanja in si jih morajo izposojati od drugod.

Tudi žene gasilke so bile to leto zelo aktivne, saj so poleg priprav za praznovanje in veselico ter čiščenje doma imele še dovolj drugega dela. Tudi tekmovali so. Udeležile so se 11. srečanja gasilk Gorenjske v Selcih, čigar društvo je lani praznovalo 100-letnico ustanovitve. Pripravile so tudi nekaj predavanj. Na prvem predavanju jim je dr. Camlek govoril o aterosklerozi, na drugem je dr. Klevišarjeva predavala na temo Težko bolni in umirajoči, na tretjem pa dr. Žabkar o zgodnjem odkrivanju raka na dojki. Za poučno razvedrilo je poskrbela Mojca Trček, s predavanjem in diapozitivi – misijoni v Afriki.

22. avgusta so se žirovski gasilski veterani iz vseh štirih gasilskih društev pridružili veteranom z vsega območja gasilske zveze Škofja Loka na srečanju v Selcih. Društvo v Selcih je to pot gostilo tudi veterane iz obeh dolin, to je Poljanske in Selške.

Občni zbor so pozdravili tudi delegati obeh pobratenih društev Vižmarje-Brod in Dornberka, kakor tudi ostalih gasilskih društev na Žirovskem; Žiri, Račeva in Brekovec. Tudi predsednik gasilske zveze Škofja Loka Rudi Zadnik je pohvalil delovanje društva.

V razpravi so bili mnjenja, da bo treba tudi v prihodnje skrbeti za izobraževanje kadrov, da bodo kos današnji sodobnejši gasilski opremljeni in čim bolj učinkoviti na požariščih. Tako naj utone v pozabo star gasilski rek: "Hiša ni zgorela, krave pa so utonile."

Tudi gasilske trojke: Ledinica, Jarčja dolina-Koprivnik in Zatrežnik so skrbale za požarno varnost na svojem območju, da ne govorimo o drugih treh gasilskih društvih na Žirovskem, ki skrbijo s svojimi enotami za požarno varnost tudi drugje. Gasilci se pritožujejo zaradi večjega pomanjkanja sredstev za gasilsko dejavnost. Novonastale občine peče komunalne potrebe, kjer poskušajo reševati tudi obrobne zaselke, ki so bili doslej zapostavljeni in prepuščeni propadanju. Zamujenega ni moč rešiti naenkrat, denarni »žakelj« pa je preplitev.

Ivan Reven

Na gasilskem domu na Dobračevi imamo od lani fresko akademski slikarke Maje Šubic

Cesta med Govejkom in Razpotjem je sicer deloma popravljena, toda do Idrije – je še tako daleč

Po petdesetih – petdeset

Potem, ko smo lani vse leto skušali kolikor mogoče dostojno proslaviti 50-letnico Alpine, nas čaka letos še pomemben jubilej – 50-letnica, ko so naši predhodniki zgradili tovarno, prvo zgrajeno v Sloveniji po drugi svetovni vojni.

Uvod v ta doživetja je bila letošnja proslava slovenskega kulturnega praznika, ki si jo je organizator zamislil kot filmsko proslavo.

Uvodoma je spregovoril Miha Naglič, ki je pojasnil pomembno dejstvo, da je v filmskem arhivu Slovenije našel film o odprtju naše tovarne, 15. avgusta 1948. Že to, da je takrat bil posnet ta deset-minutni film, pove veliko, kaj je to tedaj pomenilo ne le za Žiri, temveč tudi za Slovenijo.

V nedeljo, 8. februarja smo torej podoživeli tedanje čase. Marko se je še spomnil povojnega delovnega navdušenja, ko so si ljudje v skromnih razmerah s prostovoljnim delom ustvarjali svojo prihodnost. Pa tudi nam, ki smo prišli za njimi.

Uvodoma je zapel Moški pevski zbor Alpina, potem pa smo gledali že omenjeni film...

Ta večer nam je obogatil še prvi slovenski film po drugi svetovni vojni Na svoji zemlji, ki je bil prav tako prvič predvajan leta 1948.

Večer slovenskega kulturnega praznika je bil torej posvečen ogledu dveh prvovrstnih filmskih stvaritev, dokumentarne in umetniške. In pa obujanju spominov, hvaležnosti in ponosa, pa načrtov, da je tudi ta generacija zmožna nadaljevati izjemno delo žirovskih čevljarjev.

Nejko Podobnik

Še fotografsko pričevanje med gradnjo prve stavbe naše tovarne

Od želja do načrtov

Ob Novem letu se človek poglablja tudi v razmišljanje - kako bo v prihodnje...

Čez nekaj let bomo v Evropski uniji. »Meje bodo padle« in konkurenca bo povsem odprta. Naša prednost bodo le še nižje plače.

Zato velja sedaj razmišljati – kaj in kako s sistematičnimi pripravami delati do tedaj – in se vprašamo:

- kaj narediti z našimi programi
- kako se organizirati, da bomo ne samo učinkoviti, temveč poslovno uspešni (konkurenčni)
- kaj lahko pridobimo z različnimi oblikami povezovanja na eni strani s »čevljarji« na drugi strani pa s ponudniki programov, ki z našimi proizvodi tvorijo »paket ponudbe«
- kaj napraviti z našimi prednostmi in kako odpraviti slabosti (katere)?

- kako posodablja naše delo v proizvodnji, prodaji, organizaciji poslovanja – skupaj s promocijo
- kako do svežega denarja (od tujih vlaganj do borze)
- kako obnavljati kadrovske pomanjkljivosti in zlasti kako se usposobiti za razmere, ki prihajajo
- kako izkoristiti znanje, ki ga že imamo – da bomo boljši kot drugi – s posebnim poudarkom na stimulaciji
- kako ob vseh teh nalogah poslovati pozitivno
- kako ustreči lastnikom.

Vse skupaj izgleda kot retorično vprašanje; torej nič posebnega. Gre za to, da razmišljanje več strokovnjakov pripravi konkretne načrte. Torej gre za naloge, ki so vsak zase nujni projekti.

In kar je še nujnejše: to bo treba narediti operativno tudi za vsak program posebej.

Sedaj se postavlja generalno vprašanje: Kdo, katere skupine, kdaj bodo te projekte izpeljale?

Ravno prav nas mora biti strah, da bo deloval adrenalin in da ne bomo ohromili. In še nekaj: načrti ne smejo ostati na ravni lepih želja.

Nejko Podobnik

Leta 1948 so zgradili in odprli prav to stavbo, pred katero so se postavili dosednji direktorji. Na sliki so po vrsti z desne: Mitja Švab, Andrej Cvetko, Alojz Filipič, Ivan Capuder, Martin Kopač, Tomaž Košir, Bojan Starman in Franci Mlinar. Manjkajo: prvi direktor Vinko Govekar, Anton Peternel (bil je četrti direktor) in Izidor Rejc (šesti direktor)

Prvi direktor Vinko Govekar sprejema priznanje sedanjega direktorja Francija Mlinarja

Jure Kosmač osvojil srebrno medaljo na svetovnem mladinskem prvenstvu

V januarju se je v švicarskem Sant Moritzu odvijalo največje tekmovalje mladincev v nordijskem smučanju.

V nordijski kombinaciji je Jure Kosmač posamezno osvojil 14. mesto. Odlično je nastopil tudi na ekipni tekmi, kjer je z ekipo osvojil srebrno medaljo.

V Planici pa je bilo člansko prvenstvo, kjer je Jure Kosmač osvojil drugo mesto, ter s tem potrdil medaljo s svetovnega prvenstva.

Dobro je nastopil tudi Davorin Stanonik, ki je bil deseti.

Sebastian Jereb

Ekipa, ki je svetovnem mladinskem prvenstvu v klasični kombinaciji osvojila srebrno kolajno: spodaj Jure Kosmač in Igor Cuznar, zgoraj Marko Simšič in Gorazd Robnik

Kajetan Novak, ki je godbenik že petdeset let v razgovoru z znancom iz Cerkna – po koncertu Pihalne godbe ob 50-letnici te pomembne kulturne skupine, ki že desetletja bogati žirovsko življenje

Svetloba praznikov je za nami. Ostaja nam upanje, da bo svetlo postalo naše življenje tudi med letom

Top lestvica kraja

Naš časnik spremlja tudi dogajanja v Žireh.

Zato uvajamo novo rubriko, ki bo opozarjala na uspehe oz. neuspehe v kraju, pa tudi na najbolj popularne osebnosti.

Uspehe bomo imenovali **Cvetoče veje**; neuspehe **Črne luknje**, lestvico popularnosti pa **Zvezdni prah**.

Lestvico bomo popravljali iz meseca v mesec, odvisno od dogajanj med letom, zlasti pa od vaših **predlogov, pobud in pripomb**. Med tistimi, ki se bodo oglasili s svojimi predlogi, bomo ob Novem letu izžrebali nagradjenca, ki bo dobil lepo **NAGRADO**. Oglasite se torej.

Za začetek vam predstavljamo lestvico po izboru uredniškega odbora:

Cvetoče veje

1. Razprava o prostorskem planu
2. Prizadevanje za ureditev "Plastuhove grape"
3. Obnavljanje regionalne in drugih cest
4. Obnova cerkva in spomenikov
5. Akcije za urejevanje okolja

Črne luknje

1. Štalarjeva hiša
2. Družbeni dom Partizan
3. Referendum za spremembo krajevnega praznika in simbola Žirov
4. Pozabljeni prostori občine pri Matic
5. Velika zadolženost občine

Zvezdni prah

1. Franci Mlinar – 50 let Alpine
2. Bojan Starman – župan
3. Jože Peternej – 70-letnik
4. Kajetan Novak – 50 let Pihalne godbe
5. Jure Kosmač – vice prvak sveta med mladinci v klasični kombinaciji ekipno.

Za nove lestvice glasujete tako, da predlagate vrstni red s točkami: za 1. mesto – 5 točk, 2. – 4 točke, 3. – 3 točke, za 4. mesto – 2 točki in 5. mesto – 1 točka.

Oglasite se, ne bo vam žal!

Uredništvo

ZADNJA NOVICA

Na olimpijskih igrah v Naganu je Andreja Grašič v biatlonu na 15 km osvojila odlično 5. mesto

Čestitamo

Kolofon

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Ivo Pivk, Tanja Mohorič, Slavko Kristan, Jožica Kacin, Silva Pivk, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik. Naklada: 2.400 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj